

De bullshit voorbij

OneWorld voelt de bevlogen BN'er aan de tand over zijn of haar idealen. Schrijver Özcan Akyol wordt steeds vaker opgeroepen om te vertellen waar het nou heen moet, met die 'nederturken'. "De politiek hier heeft jaren zitten slapen."

Tekst **Hidde Jansen** Foto **Anne Reinke**

Erdogan of Gülen? "Ik heb met allebei even weinig en vind hun opvattingen even eng. De een wil het land islamiseren op een parlementaire manier en de ander via instanties en het onderwijs.

Er heerste hier vooral een anti-Erdogansentiment, Gülen werd zelden genoemd. De verbazing over wat de coup teweegbracht onder de Turkse bevolking hier, verbaasde mij dan weer. Vooral de politiek heeft al die jaren zitten slapen. Ik ben gebeld door Kamerleden en zelfs ministers om uit te leggen waar de spanningen vandaan komen en wie we wel of niet moeten vertrouwen. Maar ik ga ze niet helpen. Ik ga niet mijn vrije tijd opofferen omdat een staatssecretaris zijn huiswerk niet heeft gedaan. Dan letten ze maar op als ik iets op tv zeg of in de krant schrijf."

Integratie mislukt of onderweg? "De huidige en vorige generaties kun je als verloren beschouwen als het om integratie gaat. Je moet zorgen dat de kinderen die nu worden geboren zich over twintig jaar niet alleen Turk voelen. Dat Rutte zegt dat Turken die zich hier misdragen moeten 'oppleuren', is verkiezingsretoriek en werkt averechts. De mensen over wie hij het heeft, hebben een Nederlands paspoort en zijn dus ook zijn probleem. Groepen immigranten hebben te veel vrijheid gekregen om te zijn wat ze in het verleden waren. De eerste generatie Turken is nooit verteld dat ze Nederlands moesten leren en ze werden weggestopt in pauperwijken. Een onderschat element bij de Turken is

het nationalisme. Zoiets kennen we in Nederland alleen met Koningsdag of voetbal, maar dan is het al snel carnavalesk. In Turkije zingen scholieren dagelijks het volkslied. Als je mensen bij een samenleving wil betrekken, moet je kijken hoe je ruimte geeft aan dat nationalistische gevoel."

Nederlander of Turkse Nederlander? "Door de afkomst van mijn ouders heb ik natuurlijk een bovengemiddelde interesse voor Turkije. Ook word ik er dagelijks op geattendeerd dat ik een 'kutturk' ben. Maar ik ben en voel me Nederlander. Ontwikkelingen hier hebben gevolgen voor mijn leven, wat in Turkije gebeurt niet. Ik heb alleen moeite om me in te houden als er in de media valse of onvolledige informatie verschijnt. Als ik bullshit hoor, wil ik dat de feiten op tafel komen. Of het nou over Turkije gaat of over literatuur. De mensen die voor Erdogan demonstreren in Rotterdam of Deventer zou ik geen Turkse Nederlanders noemen. Het zijn Turken die in Nederland wonen, zo voelen ze zich ook. Het begrip 'nederturken' vind ik infantiel."

Positieve discriminatie in de media, of: alleen kwaliteit telt? "Ik geloof niet in quota voor allochtonen of vrouwen. Veel programma's proberen zo divers mogelijk te zijn, maar vinden daarvoor niet altijd de meest geschikte mensen. Als het over Turkije gaat, komen er redelijk wat mensen aan het woord. Alleen zijn die vaak verbonden aan een club of worden ze gedreven door een ideologie. Ik ben niet emotioneel betrokken bij Turkije en niet gelovig, maar snap wel waar de sentimenten van de Turken vandaan komen en probeer wat er gebeurt te duiden. Als je kijkt naar de politiek kan het concept van DENK, minderheden een stem geven in de Kamer, wel van toegevoegde waarde zijn. Alleen zijn die jongens niet zo sympathiek. Ze komen uit een conservatief religieuze hoek en sluiten veel minderheden buiten. Het is een soort SGP voor Turken. Daardoor zie ik DENK ook niet direct als gevaar, vooral als luis in de pels." ●

Özcan Akyol
(Deventer, 1984)
is schrijver en
columnist. In 2012
brak hij door met
zijn debuutroman
Eus. Akyol schrijft
columns voor *Nieu-
we Revu*, *Algemeen
Dagblad* en de
VARAgids en schuift
geregeld aan bij *De
Wereld Draait Door*
en *Pauw*. Begin dit
jaar verscheen zijn
tweede roman *Turis*.

“
*De huidige en vorige
generaties kun je als
verloren
beschouwen*